

BREU TIPOLOGIA DEL SOMNI HUMÀ

I

La quietud dels somnis vells
com una petxina en l'arena
jeu en una casa on es mouen les fulles
i es mou amb dolçor la vida que hi passa. La
soledat d'una terrassa on la mare i el pare veuen
els pètals desfets i la frescor esquerdada. Veuen
la flor finir.

Però qui s'atreveria a fer evident en aquesta calma

un penediment sobre els dies perduts.

Avui anticipen la pena i es resignen amb

paciència a un present pesat.

El temps ha mudat en cendres els desitjos
i els menuts que corrien pels passadissos prims
es llancen amb fermesa als braços de l'atzar.

I ja ningú recorda que en una vella casa

un home i una dona obvien amb tristesa

uns somnis remots.

Somnis quiets

II

L'àvia va dir-me que tenia els somnis molls
que la realitat se'm fonia entre les mans
i se'm negaven les idees.

I sobre els meus anhels hi ploviem gotes
gotes grosses punxegudes i lleugeres.

Amagava sota el pit les il·lusions que sota la lluna
modelava amb les mans olioses i vibrants.

En l'horitzó perfilava la prosperitat dels dies
que em brindaria el cel.

Mes de tornada a casa perdia pel camí
els projectes segellats amb la meva franquesa.

La nit següent els cercava en els arbustos
racons i cantonades.

L'àvia va dir-me que ella em notava
els somnis humits
ho deien les llàgrimes ho deia la saliva.

Ara provo d'escórrer bé els desitjos
abans de tornar a casa.

Somnis humits

Les passions fosques viatgen sense abric
i glacen els rellotges que premen els canells.

Els ulls són vidre les mans són blaves
i l'aire s'esmicola.

S'arrosseguen feixugues esquinçant l'ànima
sobre les roques i l'asfalt.

Tremolen els llavis les parpelles tremolen.
Roben la força al temps somriuen amb malícia
i remolquen la mort el plor i la pena.

Els somnis freds fan que es refredi una
petita habitació i el foc i les guspines es
prenen en l'aire.

Si el nou esperit que visita la casa
converteix la sang en gel en pedra
acolliu-lo amb bondat i escalfeu amb calma
amb un respirar afable
la seva desgràcia el seu turment.

Somnis freds

Els colors de l'alba foraden el vitrall

i creen més enllà del temps

un sostre il·limitat

un viatge en companyia.

La guerra i la pau el crit i el silenci.

Un futur planer i les carícies d'una brisa

matutina i dolça

vora les ones i els jardins.

La llum de les pupil·les i l'iris que consola

la recança dels vells dies.

La joia al rebre allà on visc

companys i companyes de sendes persistents.

I allà on siguis una emoció es difon

com la música i el record en trobades nocturnes.

Es vessa sobre la taula la bellesa del moment

i els breus instants lluint la fe

harmonitzen les nostres discordances.

Somnis càlids